

AUTE

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, a 14 de febrer de 2008

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M.I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN, i els magistrats M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY i M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- En data 21 de març del 2007 la representació processal de la Sra. A.B.M. va formular demanda contra el seu marit, el senyor J.R.P.G., sol·licitant l'execució de la Sentència de separació dels esposos de data 15 de novembre del 2004, que va aprovar el conveni regulador signat per ells el dia 7 de maig del mateix any, i que es dictés Sentència condemnant al demandat al pagament de la suma de 160,80 euros, en concepte d'endarreriments per manca d'actualització de la pensió en benefici de la filla comú I. durant l'any 2005, més 314,64 euros pel mateix concepte referits a l'any 2006, 79,72 euros per l'any 2007, 439,86 euros per la pensió del mes de març que encara no havia pagat i 1.798,66 euros per les despeses extraordinàries de la menor des del mes de setembre de 2006, fent un total de 2.793,68 euros, més interessos i costes.

II.- En la mateixa data la representació processal del Sr. J.R.P.G. va formular igualment demanda d'execució de la Sentència de data 15 de novembre del 2004, i més

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

concretament del pacte quart del Conveni Regulador signat pels esposos, contra la Sra. A.B.M., sol·licitant que es fixessin els dies en els què el seu mandant podria gaudir de la companyia de la seva filla I., establint el calendari que proposava, atès que la Sra. A.B.M. no li permetia estar amb ella quan ho sol·licitava

III.- Les parts van presentar oportunament els seus escrits de contesta a la demanda de l'adversa i posteriorment de conclusions reiterant les seves peticions i oposant-se a les de l'adversa.

IV.- L'Hble. Batlle va dictar Aute en data 27 de juny del 2007 acordant: a) reclamar al Sr. J.R.P.G. que diposités a la Batllia en el termini de vuit dies la suma de 555,16 euros, en concepte d'endarreriments per la manca d'actualització de la pensió d'aliments en favor de la menor I., b) requerir al citat senyor per tal que a partir d'aquell moment pagués la pensió actualitzada de 439,86 euros corresponents a l'any 2007 de forma puntual en els cinc primers dies de cada mes i fes efectiva la quantitat de 476,67 euros en concepte de despeses extraordinàries corresponent al pagament de la quota de l'Associació de Pares i al de l'assegurança i transport escolar, sortides i material de l'escola de la menor i c) atorgant als litigants un termini de vuit dies per tal de que de forma consensuada establissin en quins dies concrets el Sr. J.R.P.G. podria gaudir de la companyia de la seva filla, ja que altrament aquests series establerts pel mateix Batlle, sense fer especial pronunciament respecte de les costes del procediment.

V.- Contra l'esmentada resolució formula recurs d'apel·lació la representació processal de la Sra. A.B.M. i, pels arguments recollits en les seves conclusions, demana a seva revocació pel que fa a l'apartat quart de l'Aute que recorre que atorga als litigants un termini de vuit dies a fi que de forma consensuada estableixin en quins dies concrets podrà el Sr. J.R.P.G. gaudir de la companyia de la seva filla, disposant que altrament serà l'Hble. Batlle el que l'establirà.

Ha actuat com a magistrat ponent la M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI.

FONAMENTS DE DRET

I.- La recurrent defensa en les seves conclusions que l'Aute que apel·la no pot instar als litigants a que estableixin en el termini de vuit dies quan podrà gaudir de la companyia de la seva filla el Sr. J.R.P.G., ni tampoc ho pot fer l'Hble. Batlle a manca d'acord entre les parts, ja que això suposa una modificació del règim de visites que es va acordar en el conveni regulador signat pels esposos i homologat per la Sentència de separació de data 15 de novembre del 2004, que no és procedent en el tràmit d'execució de Sentència i que, a més a més, no està en absolut justificat.

Malgrat els arguments de la recurrent, aquesta Sala considera, en el mateix sentit que l'Hble. Batlle, que el que demanava el Sr. J.R.P.G., i li concedeix l'Aute recorregut, no és una modificació del conveni regulador signat en el seu dia pels esposos, sinó que es concretin els acords que en ell es prenen, proposant un calendari, que evidentment no podia imposar. Així, en l'apartat quart del citat conveni es pacta que el pare podrà visitar a la seva filla entre setmana sempre que ho comuniqui a la seva mare amb una antelació mínima de 24 hores, que els caps de setmana es repartiran alternativament entre ells i que el mateix es farà amb la meitat de les vacances escolars, sense establir clarament quins dies entre setmana, quins caps de setmana, ni quina part de les vacances correspondrien a cada un d'ells. Atès que pel que sembla no existeix una bona relació entre els esposos que permeti que aquestes disposicions de caràcter general es portin a la pràctica sense conflicte, resulta adient instar als litigants a que pactin ara quins dies en concret restarà la menor amb cada un dels seus progenitors, especificant el que ja constava al conveni de manera general. Per aquesta raó, aquest conflicte es pot resoldre en tràmit d'execució de Sentència i no és precís ni instar un procediment de modificació de mesures, ni acreditar cap causa concreta que justifiqui la necessitat d'aquesta puntualització o aclariment.

II.- Al·lega en segon lloc la recurrent que l'apartat cinquè de l'Aute recorregut no fa especial pronunciament respecte de les costes del procediment, mentre que ella entén que calia imposar-les a l'adversa. En contra dels arguments de la recurrent, i en

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

consonància amb la decisió de l'Hble. Batlle, cal posar de relleu que la jurisprudència d'aquesta Sala és constant en el criteri de no imposar costes a cap de les parts quan el procediment té per objecte un litigi de caire matrimonial o relacionat amb la filiació, a menys que consideri que alguna d'elles ha actuat amb evident mala fe o temeritat. És cert que en el cas present la demanda de la Sra. A.B.M. era de caire econòmic, no obstant, la jurisprudència esmentada s'ha mantingut també en aquests supòsits, entenent que, fins i tot llavors, el litigi té un cert aspecte personal, ja que es produeix com a conseqüència de les complexes i a vegades conflictives relacions entre els esposos o els progenitors del menor una vegada s'ha trencat l'afecte que es presumeix que els unia i per aquesta raó és aconsellable mantenir aquest criteri.

D'altra banda, és cert que la no imposició de costes suposa un cost per aquell que es veu obligat a presentar una demanda per tal d'obtenir unes prestacions econòmiques a les què té dret, no obstant cal tenir en compte que, com posa de relleu l'Aute recorregut, si bé és cert que per tal de presentar una demanda és preceptiva la intervenció lletrada en tots els procediments llevat dels de mínima quantia per disposar-ho així l'article 97 de la Llei Qualificada de la Justícia, en virtut dels usos i costums de l'Hble. Batllia del Principat hagués estat possible interessar l'execució sol·licitada prop de la Secretaria de la Secció corresponent sense necessitat de formular demanda i per tant sense que fos precisa la intervenció lletrada,

III.- Malgrat desestimar-se el recurs, no procedeix fer especial pronunciament respecte de les costes d'aquesta alçada atesa la naturalesa del litigi que confronta a les parts i en virtut del que disposa el capítol X de la Novel·la 82.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas.-

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

DECIDEIX

DESESTIMAR el recurs d'apel·lació interposat per la representació processal de la Sra. A.B.M. contra l'Aute dictat per l'Hble. Batlle en data 27 de juny del 2007 que CONFIRMEM íntegrament, sense fer especial pronunciament respecte de les costes d'aquesta alçada.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-